

THƠ

Huyền Vân Thanh

MÁ CỦA CON

BÀ NGUYỄN KIM HUỆ

Tuổi Giáp Dần

Thất lạc lúc 1945 chiều ngày 25 tháng 01 năm 2002

Nhằm ngày 13 tháng Chạp năm Tân Tỵ

tại Trương Long - Phong Điền - Cần Thơ - Việt Nam

HƯƠNG THỌ 89 tuổi

- Kính viếng Hương linh MÁ của con

*Má của con đã chết thật rồi sao?
Con tự hỏi trong bàng hoàng sửng sốt
Bên này đại dương cách nửa vòng trái đất
Giọng báo tin nghe đứt quãng từng cơn.*

*Má của con tám mươi chín tuổi hơn
Tám mươi chín năm làm người cõi thế
Tám mươi chín năm đắm chìm bao dâu bể
Tám mươi chín năm – chớp mắt buông xuôi!*

*Má của con đi trọn một kiếp người
Đã in đậm lòng con muôn vàn dấu ấn
Từ tuổi thơ đến những ngày mãn tận
Má chỉ làm dân ruộng rẫy bình thường.*

*Má của con – một bà Má miệt vườn
Chon chất thật thà nói năng bộc trực
Má không thích đái bô lừa lọc*

Nên dạy con hãy ngay thẳng làm người.

*Má của con sau trước một lời
“Ăn chắc mặc dày” – chằm ngôn cuộc sống
Mặc thế sự “giả, chân” biến động
Vẫn một đường đi tới chẳng núng nao!*

*Má của con đã chết thật rồi sao?
Con tự hỏi và lòng mình chùng lại
Có thể nào đâu, mới hôm nao Má hỏi:
“Con không thể về thăm Má sao con?”*

*Má của con - từ góc nhỏ quê hương
Đang mòn mỏi đợi thằng con xa xứ
Nhìn nước lớn rờn đém nổi sầu tư lự
Trông con bật tấm qua màu mắt lập loè.*

*Má của con – thui thui giữa trưa hè
Rọc lá chuối, cắt lá sen đem bán
Lấy công sức mình đổi gạo cơm thời hạn hán
Nuôi đàn con thơ suốt năm tháng chiến tranh.*

*Má của con không quen nếp sống thị thành
Không quen cảnh ăn sung mặc sướng
Cứ chân đất đầu trần quanh năm đồng ruộng
Uống nước lóng phèn ăn rau cháo muối dưa.*

*Má của con tần tảo sớm trưa
Nhưng vẫn muốn các con mình vươn tới
Vẫn muốn con mình thoát đời tăm tối
Đừng giống mẹ cha sống cảnh quê mùa.*

*Má của con dạy lễ nghĩa ngàn xưa
Qua kinh nghiệm bản thân đơn giản
Con cảm nhận từ thâm sâu cuộc sống
Đạo đức làm người trong cõi nhân sinh.*

*Má của con đã gây dựng đức tin
Khiến lòng con hoài hoài kiêu hãnh
Trong vũ trụ kỳ quan lấp lánh
Trái tim Mẹ hiền – Má của con ơi!*

*Má của con lòng rộng cả khung trời
Con như thấy vầng hào quang tỏa rộng
Bên này bờ đại dương nhà nhiều tầng soi bóng
Đâu che được tâm con nhìn Má vượt trên cao.*

*Má của con chết thật rồi sao?
Má đã phủ tay già từ nhân thế
Má còn hỏi “Sao con không về thăm Má?”
Như mỗi lần con điện thoại về nhà?*

*Má của con giờ đã về cạnh bên Ba
Ba với Má sống đời đời miên viễn
Từ phương xa con viết lời đưa tiễn
Má hãy xót thương nhận lấy chân tình.*

*Má của con như thưở bình sinh
Hãy tiếp dạy khuyên bao điều ân nghĩa
Con nhớ mãi ân sâu của Má
Suốt cả cuộc đời dù bão loạn mưa cuồng.*

*Má của con – Má tôn kính yêu thương
Con ân hận không thể về bên Má
Giây phút cuối cho vui lòng hoài trông, hả dạ
Má của con – Má của con ơi...*

*Viết nhân 21 ngày Má mất
Houston 14 tháng 2-2002*

***“Má của con đã về cạnh bên Ba
Ba với Má sống đời đời miên viễn...”***
(Ảnh Ba Má chụp tại Xóm Chài 26 tháng 3/1973)

HUYỀN VÂN THANH
(Về Nguồn – Tây Đô)

